

Paatale, forlanges strengt overholdt, har jeg set et Eksempel paa for nylig, hvor en Ekspeditionschef i Forglemmelse havde paatalt en lille Fejl — saa vidt vides, at det var blevet glemt at afsende et Fragtbrev — og havde givet Indberetningen den sædvanlige Paategning: at Paatale har fundet Sted. Vedkommende Ekspeditionschef fik en skriftlig alvorlig Tilrettevisning fra Distriktet for uden Ordre at have paatalt denne Fejl. Ja, det er Centralisation, saa det kan blive til noget! Den højtærede Trafikminister mente, at alt dette skyldtes de ekstraordinære Forhold under Krigen; jeg tror, at min Opfattelse af, at de ekstraordinære Forhold har tilsløret, hvad den nye Ordning har medført af Uhyrligheder, er en nok saa rigtig Forklaring.

I sin Imødegaaelse henviste den højtærede Trafikminister gentagne Gange til Statsbaneudvalgets Formand, Etatsraad Kiers Mening og mente, at jeg for mit Vedkommende havde støttet mig til denne Autoritet under min Kritik. Det har jeg slet ikke gjort. Jeg har overhovedet kun udtalt meget ringe Anerkendelse af Statsbaneudvalgets Forslag; jeg har tværtimod sagt, at Generaldirektoratet havde Ret i meget af sin Kritik af dette Forslag, og at dette heller ikke burde være gennemført uændret. Jeg har ganske vist udtalt, at det med Hensyn til Princippet Klarhed var langt bedre end den Ordning, vi fik; men heri ligger der neppe nogen synderlig Anerkendelse fra min Side, da jeg som bekendt mener, at den nuværende Ordning er overordentlig slet. Heller ikke er det rigtigt, naar Ministeren sagde, at vi jo netop fik Statsbaneudvalgets Forslag gennemført. Herom skal jeg kun henvise til Ministerens egne Udtalelser, den Gang Statsbaneordningen blev forelagt og behandlet her i Tinget. Nej, man lagde, saaledes som jeg udtrykte det, Statsbaneudvalgets Forslag oven paa den gamle Ordning's Konturer og forsøgte at faa dem til at dække hinanden med det Resultat, at alle den gamle Ordning's Instanser bestaar ved Siden af de nye.

Til Støtte for Trafiksektionernes Bevarelse, eller rettere sagt: Kontorerne's Bevarelse, paakalder Trafikministeren baade Statsbaneudvalget og Generaldirektoratet. Ja, Generaldirektoratet ønskede jo nok Sektionerne, men ikke baade Sektionerne og Distrikterne, og jeg kan for mit Vedkommende paakalde Personalets enstemmige Erklæring overfor Ministeriet, da Statsbaneudvalgets Forslag forelaa, hvori de meget stærkt udtalte sig mod den overflødige og sinkende Instans, som Sektionskontorerne er.

Heller ikke er det nogen Sprogblomst, naar jeg ønsker Trafiktjenesten, Banetjenesten og Maskintjenesten afskaffet som særlige Instanser og indbygget organisk i Distriktschefens Kontorer. Tværtimod, det er en alvorlig Realitet! Nu er der nemlig lige saa langt mellem Trafiktjenesten og Distrikterne, som der er mellem Sektionerne og Trafiktjenesten. Det er tre Instanser, som korresponderer indbyrdes fra Dør til Dør, hvor der kun burde være een Instans.

Saa kommer jeg til det sidste, til det Spørgsmaal, der aabenbart har vakt den største Opmærksomhed, nemlig Forholdet Generaldirektør — Trafikdirektør. Enhver vil sikkert give mig Ret i, at Lederen af Statsbanerne skal være Tyngdepunktet i Ledelsen, ellers er Ordningen gal; og ingen vil kunne benægte, at det er Trafikdirektøren, der faktisk er Tyngdepunktet i Statsbanernes Ledelse. Saaledes har det for øvrigt altid været, og det er ikke mindst blevet det i de forløbne 2 Aar under den nye Ordning. Naar den højtærede Minister her taler om visse Kræfter, der modsætter sig den nye Ordning, viser det — hvis jeg gætter rigtigt, hvad den højtærede Minister sigter til — efter min Mening Ministerens Fejlsyn paa Organisationen. Det er ikke Personerne, men det er Systemet, der ikke klapper, og derfor er der — jeg gentager det — kun eet at gøre: enten at lade Generaldirektøren forsvinde og Trafikdirektøren blive Generaldirektør — jeg indskyder, at jeg ikke taler om Personerne, men kun om de tekniske Begreber — eller, hvad man selvfølgelig ogsaa kan gøre, lade Trafikdirektøren forsvinde; men Generaldirektøren maa da paatage sig alle Trafikdirektørens Funktioner, med andre Ord selv blive Direktør for Trafikafdelingen. I begge Tilfælde bliver det saa netop Trafikdirektøren, der bliver Generaldirektør, bliver Leder af Statsbanerne.

Den højtærede Trafikminister udtalte først i sine Bemærkninger, at mine Angreb paa Ledelsen havde vakt Opmærksomhed, og til Slutning nogle Ord om — jeg har endnu ikke læst Fortrykket af Talen, men jeg har noteret, hvad jeg kunde —, at jeg burde ikke fremkomme med en saadan Kritik, som vilde kunne bruges fra anden Side. Ja, det er rigtigt, at min Kritik har vakt Opmærksomhed, og — hvad Ministeren maaske ikke ved — en ret anerkendende Opmærksomhed. Den højtærede Minister mener ikke, at jeg herunder har fundet de vises Sten. Men mon det nu ogsaa skulde være nødvendigt at finde de vises Sten for at komme til en praktisk Ordning af Baneadministrationen? Og med